

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Megbocsátunk az ellenzéknek.

Pécs, 1899. február 8.

No már most csakugyan bizhatunk a béke létesülésében, mert a Pécsi Napló is megbocsát az ellenzéknek. Mai vezércikkében az eddig körömszakadtig védelmezett lex Tiszát szokott következetességgel szerencsétlen korösszülöttnek bélyegezve, föl-sorolja azokat a vívmányokat, a melyek a békekötésből származnak, az elnökválasztást, a törvényen kívüli állapot megszűnését, a kuriai bíraskodást, a melyet köz-tudomásulag úgy kellett a kormánynak kicsikarnia a makacsodó ellenzék-től, a kiegyezés biztosítását néhány évre — s hozzáteszi, hogy ennyi vívmányért megbocsát az ellenzéknek minden visszaélést az ország türelmével, az ország legfontosabb érdekeivel való szembeszállást.

Ilyen nagylelkűséggel szemben csakugyan hálátlanság lenne az ellenzék-től a szavakba kapaszkodni s azzal zavarni meg a jó egyetértést, hogy visszautasítsa az általános bünbocsánatban foglalt vádat, mert hát ki ne tudná, hogy az az ischli paktum, amely hazánk-nak a gazdasági önállósághoz való jogát elkobozni volt hivatva, az országnak legfontosabb érdekét képezte s az a küzdelem, amely ennek a klauzulának az elejtését s önállóságunknak legalább a papiroson való föntartását eredményezte,

csakugyan nem volt egyéb, mint visszaélés az ország türelmével.

El kell tehát fogadnunk a bocsánatot, úgy amint adva lett s a mikor már el-értünk mindent, nem szabad még többet is akarnunk, „mert akkor elementáris erővel fog kitörésre jutni az ország haragja és akkor oly események elé nézünk, melyek föl fogják dűlni az ország belbékéjét, de a tisztító tűz szanálni fogja közállapotainkat, melyek ma siralmasak, akár létesül végre a béke, akár nem.“

Az igaz, hogy az ellenzék a már törvénybe iktatott kuriai bíraskodás életbe-léptetésén kívül követelte a választási törvény revízióját is a cenzus leszállításával és egységesítésével, az adóhátralék címén való jogfosztás megszüntetésével, követelte a választási szabadságnak a törvényhatóságoknál s községeknél a kijelölési önkény-nyel szemben való biztosítását, követelte az inkompatibilitás szigorítását és lelki-ismeretes keresztülvitelét: de hát mindez veszélyezteti a nemzet érdekeit s azért a kormány gondosan ki is küszöbölte a béke föltételei közül.

Magyarország népe irtózik a politikai jogok kiterjesztésétől, az alkotmány sán-caiból kirekesztett nép milliói szent bor-zalommal gondolnak arra az irtóztató es-hetőségre, hogy Ausztria népéhez hasonlóan beleszóllhassanak a saját sorsuk intézésébe;

nincs nagyobb boldogsága ennek a nem-zetnek, mint az, hogy minden vármegyében más mértékkel mérik a választási jogosult-sághoz való igényt; nem adnók egy viláért azt a kényelmet, hogy a fölsőbb hatalmak megmentenek bennünket az elhatározás kényszerűségétől a törvényhatósági és köz-ségi választásoknál, mikor úgy eszközlik a kandidációt, hogy nekünk csak éljent kell kiáltanunk; az meg pláne létkérdés a nemzetre, hogy a képviselők minél több mellékjövedelemben részesüljenek, mert a vagyon adja meg a tekintélyt s így par-lamentünk tekintélyének is csak az az egyetlen támasza, hogy minél több igazgató-tanácsos üljön a Házban.

Vigyázzon tehát az ellenzék, nehogy rút önérdékből még tovább is ragaszkodjék azokhoz az átkos föltételekhez, a melyek ezeket a boldogító állapotokat megszüntetni akarja, mert „akkor elementáris erővel fog kitörésre jutni az ország haragja“ s az a tisztító tűz, mely az ország belbékéjének földülésével jár, el fogja söpörni az ellen-zéket a föld színéről, mert csak így sza-nálhatók közállapotaink, a melyek tudva-levőleg az ellenzék hatalmaskodása követ-keztében olyan siralmasak.

Az országnak első és legfontosabb érdeke, hogy a szabadelvű párt, a melylyel a kormány eddig annyira szabadon rendelkezett, hogy tudta és megkérdése nélkül

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A hazug.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

A hosszú, szőke földbirtokos bucsut vett picike menyasszonyától s igazán boldognak képzelte magát. Mint már rendesen boldognak hiszi magát mindenki, midőn elér arra a pontra, melyen élete célját látja megtestesülve, álmaít megvalósulva.

Szerencsés embere volt a sorsnak. Nem kellett minden erejét megfeszítenie az élet küzdelemben. Dolgoztak, fáradtak érte mások, ő már egyenesen a készhez nyúlhatott. Most már azután csak egy helyes menyecskére volt szükség s az ő életének boldogsága biztosítva volt mindenek elleneben.

Ma e vágyát is teljesedni hitte. Eddig ezer szinnel teli álmába még mindig bele kellett játszania valami nem várt körülménynek, a mi késleltette a szép ábránd megvalósulását.

Édes volt a bucsuzás — csak rövid időre váltak. A hosszú, szőke földbirtokos büszkén rohant le a lépcsőkön, belevágta magát koscsijába s hajtattott ki az állomás felé.

Az utcákon emberek jöttek-mentek. Más-kor, ha dolgai végeztével sietett ki a főváros lármájából, sokat elgondolkozott azon, hogy ezeknek, kik itt mellette futnak, rohannak, ennek mindnek dolga, sietős munkája volna. Annyira törik magukat az utcákon előre . . .

annyira futnak a megélhetés után! Ma fel se tűnt neki az élet ez allandó problémája . . . Ma csak azt tudta, hogy ő neki van nagy dolga . . . csak ő neki kell sietnie haza, hogy a nagy nap mindent rendben találjon . . . a kis menyasszonynak fogadásából mi sem hiányozzék.

Ilyen a boldog ember.

Máskülönben áldott jó ember volt. Szorgalmas, munkás, kinek élete célját képezte ősi birtokának emelése, az itt-ott hanyatlásnak induló dolgoknak rendbehozása. Birt munká-jához elég tetterővel, határozottsággal és volt a nagy emberben még valami. Rajongott a természetért, melyben élt és e rajongás vissza-verődött lelkében és nem hagyta elaludni az idealizmust, a költészet szeretetét.

A szerelme is ilyen volt. Megismerte a picike leányt s már az első együtt töltött órák után bevallotta nagy szerelmét. A picike leányka habozott s gondolkodási időt kért. Érezte, hogy feltalálta ez emberben ábrándképei egyi-két, de mikor ő még annyira oda volt növe a házhoz, hogy talán még gondolkodni sem merészelt a mama nélkül.

Elmondta a nagy titkot az édes mamá-nak, az tovább adta s a két öreg csendesen megbeszélte a dolgot az asztalnál, midőn va-csora után egyedül maradtak. El voltak már régen készülve a válásra és mégis most na-gyon fájt nekik, hogy a picike leányt oda kell adni a hosszú, szőke földbirtokosnak. De hi-szen olyan jó embernek néz ki s annyira sze-reti a leányt, boldogságot fognak csak ismerni

ők ketten. Sokáig beszélt a két jó öreg s kö-nyek között keltek fel az asztaltól, hol eldön-tötték picike leányuk jövődjét.

A picike leány sokáig nem tudott el-aludni. Sirni szeretett volna. Boldog volt és mégis félt e szokatlan boldogságtól.

Most sok minden eszébe jutott, a mivel eddig nem sokat törődött. Teli volt ábránd-al, fényes álmokkal a keble s minduntalan azzal álltak elő barátnői, hogy minderről le kell mondania, ha kilép az életbe, mert ott minden másképen . . . majdnem megfordítva van. Ők ugyan még nem próbálták, de a többiek szavának hitelt kellett adni s azok mondták minduntalan, hogy mióta asszonyok lettek, vége lett az ábrándnak, a költészetnek, mert az élet csak sivár próza.

Ez nem fért a fejébe sehogysem a pi-cike leánynak. Istenem! hisz, ha igazuk van a barátnőknek, ugy nem érdemes férjhez menni . . . kár itt hagyni az otthont, hol bá-t-ran lehet álmodozni mindenről, hol az élet napsugaras költészet, verőfényes boldogság és nem sivár próza . . . Minő csúf szó is az a próza.

De nem lehet igaz a barátnők mende-mondája. Lehet, hogy azok a leányok, nem tudták megválasztani a férfit s így saját hibá-juk miatt bűnhődtek . . . Így lehet az . . .

Megörült a kis leány a fölfedezésnek. Egészen más világitásba helyezte e nézet a dolgokat. Világos, hogy így van . . . De ő nem tartozik azok közé . . . koránt sem . . . hisz, mit is mondott a hosszú, szőke földbir-

köthette le Ischlben a támogatását a hírhedt klauzulához, s a melyet oly könnyű szerrel lehetett beleugratni a „szerencsétlen korcs-szülött lex Tisza“ aláírásába, meg ne aláztassék, mert ország és szabadelvűpárt egy fogalom Magyarországon s ha megbomlik a párt, elvesz az ország.

Hasonlóan fontos érdeke az országnak hogy valahogy a saját lábára állni ne kény-szerítsék s így elegendő időt engedjenek neki, hogy végleg a nyakába akassza ma-gát Ausztriának, amely megharagudott azért, mert a kizsebeltetésünk fejében egy kis alamizsnára is tartottunk igényt.

Ép ily fontos nemzeti érdek a ház-szabályok megszorítása, hogy az istentelen ellenzék soha többé ne juthasson abba a helyzetbe, hogy a kormánynak az ország-gyűlés háta mögött az osztrák kollegákkal kötött titkos paktumait meghiusítani képes legyen.

Nos ez a legfőbb három nemzeti érdek a kormány békefeltételeiben biztosítva van, ezért megérdemli Bánffy báró, hogy emelt fővel távozhassék helyéről, azzal a tudat-tal, hogy „eleget tett kötelmeinek s haza-fias érzelmeit, legjobb tudását és akaratát érvényesítette az ország érdekében, a meddig aktív miniszter volt.“

Ha pedig az ellenzék holmi választási reformok vagy inkompatibilitások fessegetésével ismét frontot csinálna a békének, ezzel csak azt bizonyítana, hogy lábbal tiporja az ország legszentebb érdekeit s azért Bánffynak hazafias kötelessége lenne továbbra is kitartani helyén, mert addig nem távozhatik a teljesített kötelesség boldogító tudatával, míg az ilyen nemzetrontó ellenzék az utolsó szálig ki nem irtotta, mert csak akkor lesz boldog a magyar igazán, ha bekövetkezik az egy akol, egy pásztor: az akol a szabadelvű klub, a pásztor pedig Tisza Kálmán, megfelelő szamu bojtárokkal.

Örüljünk hát, hogy meg vannak bo-csátva eddigi bűneink s egyelőre meg-kegyelmeznek az életünknek, mert bizony Isten nagy áldozat a hatalom polcán ülök-

tokos, midőn a tánc boldogságától kimerülve, megpihentek egy csendes, virágdísszel teli ablakfülkében.

— Édes Olgica! hallgasson reám. Tegye boldoggá az én rajongó szívemet. Esküszöm, hogy olyan boldoggá teszem magácskát, hogy még az angyalok is megirigyelik sorsát. Aranyos Olgica! oly életet élünk mi ketten e földön, mit még embernek nem juttatott a szerencse. Csendes kis házam van. Az ablakokon pirosuló rózsafajok kandikálnak be; a folyosókat zöld folyondár futja be. A ház mögött nagy kert van. A virágos csaliban kiseded patlak ezüst hajjai csörgedeznek tova. A susogó lombok között rózsasalugas áll. Minden utunk ide fog vezetni. Oda fogom ültetni a kis Olgicát a zöld pázsitpadra. A körülálló lombokról lecsüngő rózsabimbók élő dicsfényt fognak vonni fejécskéje fölé. Korán reggel, késő este mindig együtt leszünk . . . Minő kimondhatatlan boldogság lesz az . . . Hallgasson meg tehát, imádot Olgica!

Majdnem szóról-szóra emlékszik szavaira. Istenem! hát hogy lehetne az élet olyan csűf prózai, midőn ily idilli lesz mellette minden.

És így kell neki lenni. Ott van birtoka az alföldön, miről annyi szépet irtak kedvence költői össze. Verőfenyes beláthatatlan tájakon aranyszínű buzatáblák lengenek s édesen susogva rohan tova közöttük a langy esteli

től, hogy nem bocsátják már most az országra azt a tisztító tüzet, amely az ellenzéki aklok fölperzselésével megvalósi-taná a főntebb vázolt ideális állapotokat.

Rendezett tanács Mohácson

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. febr. 8.

Mohácsnak rendezett tanácsu várossá átalakulása végett a múlt évben megindított mozgalom hónapok óta szünetel. Egyesek aláírása utján csak 48—50 ezer frt adót tudtak biztosítani. A nagyközség mint politikai testület és a két takarékpénztár, mint nagy adózók aláírására volt még szükség, hogy a megkivánt adótöbblet eléressék. A két takarékpénztár igazgatósága a múlt évben azt a határozatot hozta, hogy a dolgot az ideai részvénytársasági közgyűlés elé viszi. A mohácsi takarékpénztár meg is tette, de igazgatósága gondoskodott, hogy meg ne szavazzassék. A másik a közgyűlésnek elő sem terjesztette. Eszerint Mohács továbbra is falunak marad. Legközelebb akar-nak beszámolni a mozgalom eredménytelenségéről. Mohács közigazgatását, közigazgatási és kulturális érdekeit tehát a második ezredévben is Jaksics Joka-féle földműves-elöljáróság fogja vezetni és képviselni.

Aki Mohács köz- és társadalmi viszonyait ismeri, az ezen egy cseppet sem tud csodálkogni. Ott csak a politikai, személyi és családi érdek tudja mozgósítani az embereket, közér-dekben nem tudnak egyesülni. Maga a község és organumai arra való, hogy azoknak esz-közül szolgáljanak. Ezt tanítják a múlt tapasztalatai, s helyezik kilátásba a jövőnek ijesztő jelenségét. A községi képviselőtestület, az elő-ljáróság, szolga és segédszemélyzet úgy van mindig összeállítva, hogy bizonyos célokra felhasználható legyen. Ha fogja-e, s képes lesz-e betölteni tulajdonképeni feladatát, az a mohácsi felfogás szerint közömbös s teljesen mellrendelt dolog.

Tudjuk az országos képviselőválasztás idejéből, s láttuk a megyei törvényhatósági bizottsági tagok és községi képviselők választása alkalmával, hogy ennek a fontos önkor-mányszati jognak gyakorlásában a községi elő-ljárónak, gondnokoknak és cselédeknek leg-tevélegesebb rész jutott. Ezek jártak házról-házra korteskedni, az özvegyek meghatalma-zásait összeszedni, melyeket aztán lelkifurdalás nélkül, bárkinek nevére állítottak, s melyek

szellő, ha karonfogva együtt fognak arra járni . . . Majd máskor, ha kiül a verandára s végignéz a napsugaras tájon, rengeteg erdőt, cifra városokat fog látni, melyeknek házai, tornyai a napsugarak szeszélyei szerint vannak elhelyezve s mindezt az ő kedvéért rendezi az alföld furfangos délibábja . . .

Minő boldogság lesz az. . . Lehunyta szemeit a picike leány s kifáradva az almo-dozásban, megittasulva a gyönyörtől, elszende-rült és mosolyogva álmodott a napsugaras boldogságról. . .

A hosszú, szőke földbirtokos meg dol-gozott otthon. A régi kastély örökké zárt zsa-lugátereit megnyitották, sürgött-forgott az asz-szonyok tömege, ki ezt, ki am azt nem találta rendén és sietett megigazgatni, hogy jó uruk meg legyen vele elégedve. Sok rendbehozni való van a kastélyban, a parkban egyaránt, de a boldogság kedvet szerzett az urnak s ott volt mindenütt, hol még a legapróbb igazítani valót gondolta is. Mikor már mindent alkal-masnak talált, belogatott négyesébe s azon indult a kis városban levő állomásra, hadd szokjanak lovai a járáshoz s könnyedén röpit-hessék haza a kis menyasszonyt. Lassunak látszott az ut a fővárosig s a zajos utcákon talán még lassubbnak a kis leányka ablakáig.

Már nehezen várta az érkezés pillanatát a picike leány. De teljes volt a boldogság;

alapján azok is szavaztak, a kikről a szegény özvegyeknek sejtelmük sem volt. Így alakul aztán Mohácson az a testület, mely a törvény értelmében, a község közönsége nevében a községi igazgatás és vagyonkezelés felett a fel-ügyeletet van hivatva gyakorolni. Ezeket persze rendezett tanács mellett legalább ily mérvben, s ily szemérmetlenül nem lehetne megcsinálni. Ezért nem kell rendezett tanács!

De menjünk tovább. Dr. Rüll János im-már három év óta két-két állást tölt be. Az egyik a községi orvosi, melyet életfogytig tartó választás utján ezelőtt 10 évvel nyert el, a másik megyei közközházi igazgatói állás, melyre életfogytiglanra a főispán nevezte ki, s mely által nyugdíjas vármegyei köztisztviselővé vált. Mindezek mellett — úgy a hogy — ellátja a a mohács-pécsi vasut egészségi szolgálatát s magánorvos-gyakorlatot is üz. Mind a négy hivatása dr. Rüllnek egy egész orvos tevé-kenységét igényli, s ezek között főképen a két közállás. *Nem akarjuk most feszegetni, hogy a két közállásnak egy ember által elfoglalása törvény szerint sem fér össze. Ez a vármegyei főispán, alispán és a főorvos dolga.* Csak konstatálni akarjuk, hogy Mohácson levő két más orvos mellett, kik magánygyakorlatból alig tengetik életüket, egy ember minden lelkifur-dalás nélkül négyrendbeli jövedelmet élvez anélkül, hogy fizikai ideje lenne kötelességének minden irányban teljesítésére.

Eziránt, valamint a rendezett tanács iránt a mohácsiak teljesen közönyösek. A köz-érdek hátrányával senki sem törődik, ha ab-ból egyesekre akár erkölcsi, akár anyagi has-zon járul. Ilyenek felett a *Németék, Jagicsék, Viseiek, Margitaiék s mások egyértelműleg sze-met hunynak.* Ezekről pedig, valamint Staje-vicsről is azt mondják, hogy önzetlen oszlopai Mohács közéletének és társadalmának.

Ugy halljuk, hogy a napokban készülnek ismét értekezletet tartani, *melyen le fogják fujni* a rendezett tanács alakításának még a reményét is. Ennek az értekezletnek küszöbén ajánljuk a mondottakat hazafias megszívlelésre!

A pécsi posta-távíró és vasuti tisztviselők estélye.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. február 8.

A farsangi idény számos táncestélye, al-arcos és egyéb báljainak sorában egyedül áll a posta és távirda tisztviselők és vasuti hiva-talnokok tegnap a „Vigadóban“ rendezett es-

majd egy hetet töltöttek együtt, legboldogabb idejét az édes sejtelmekkel teli életnek. A boldogság tetőpontját érte: egymásé lettek. Fényes esküvő után a terv szerint mindjárt utnak kellett indulni. A picike leányka elbu-csuzott napsugaras leányszobájától, nem sirt, hisz csak helyet cserél, a verőfenyő még csak ezután fogja igazán megmutatni teremő ere-jét. A két jó öreg megsiratta a picike leányt, de azután ők is megnyugodtak és siettek vissza vendégeik közé.

A hosszú, szőke földbirtokos, meg a pi-cike menyasszony utnak indultak. Mit beszél-tek, miről abrándoztak, azt talán még önma-guk sem tudták. Az idő hamar mulott, a vonat rohant egykedvűen előre, talán nem is sejt-tette, hogy ma egy boldog párt röpit új ott-hona felé. Vagy ő nála talán ez már meg-szokott dolog. Ez is meglehet.

A nap eleinte forrón tűzött be az abla-kokon, a leeresztett függönyök dacára is, ké-sőbb meg már lesni kellett egy apró sugár-kára is. Valahonnan messziről csűf felhőket hajtott a szél, elborították a kéklő eget s mire rendeltetési helyére ért a boldog pár, zuhogó eső hullott alá a beborult égről.

A pici asszonyka megborzadt, midőn ki-lépett fülkéjéből s a locsogó sárban kellett a kocsig menni. Mikor már benn ültek a hintó-ban, újra megbékült, de azért volt valami

télye, mely elragadóan egyszerű voltában mégis fényes volt s melyet az estély családias jellege tett feledhetlenül élvezetessé.

A rendezőség nem bocsájtott ki öles plakátokat, sem cifra meghívókat s azért mégis mindenki tudta, ki a posta, távirda és vasuti tisztviselők nagy családjához tartozik, hogy az estélyen szívesen látott vendég lesz, szükségét érezte annak, hogy az estélyen résztvegyen.

Már jóval az estély kezdetét megelőzőleg szép számu közönség töltötte meg a Vigadó termeit. Pontban kilenc órakor kezdődött a rövid, de élvezetes műsor, melyet a figyelmes rendezőség vendégei szórakozására összeállított s melyet Szabon István posta és távirda hivatali fogalmazó nyitott meg, kellő szakszerűséggel, érdekes értekezletet tartván a fonográf fejlődéséről s értekezése végén egy Grammophonnal a »Parasztbecsület« nagy ariáját reprodukálta. Ezt *Szentgyörgyi* Irén kisaszszony és *Görög* Mór szentlőrinci m. á. v. hivatalnok egy kedves, hypnotizmussal foglalkozó párfjelenete követte. Ezután *Karner* Adél énekelt el *Graits* Endréné zongorakiséréte mellett néhány műdalt, melyekért a közönség a csengő hangú hölgyet zajosan megtapsolta. A műsor negyedik számaként *Jingmann* Rezső dr. m. á. v. orvos Szent-Lőrincről, mondotta el nagy előadó képességgel az »Öngyilkos« című monologot, melylyel nagy derűtséget keltve, zajos tapsot aratott.

Majd *Vörös* Nándor dr. theologiai tanár zongorakiséréte mellett *Graff* Marián kisaszszony énekelt néhány magyar dalt. A műsort *Aulik* Győző postatiszt monologja fejezte be.

A kitűnően sikerült estélyen városunk notabilitásai közül ott láttuk: *Opris* Péter posta és távirdaigazgatót, *Kaffka* József posta és távirdafelügyelőt, *Fáy* Zsigmond forgalmi főnökhelyettest, *Wolleszky* Karolyt, a pécsi vasuti állomás főnökét, *Falvy* Ignác tanácsost, *Lixler* Karoly alispánt, *Salamon* József kir. tanfelügyelőt és *Szikorszky* Tádé gyárost.

A műsor után felhangzottak *Farkas* Sándor zenekarának hangjai, melynek kíséréte mellett táncra perdültek a jelenvolt szép asszonyok és bájos leánykák, kiknek névsorát az alábbiakban adjuk.

Asszonyok: Anhalt Károlyné, Áronffy Rókusné, Brey Imréné, Baranits Jánosné, özv. Britzné, Brunner Olivérné, Chinorány Gézné, Dénes Istvánné, Eötvös Gusztávné, Fáy Zsigmondné, Friedl Károlyné, Fischer Izidorné, Forray Valérné, Frank Sándorné, Fodor Adárné, özv. Gilice Ferencné, Graff Károlyné, Hoffmann Sándorné, Hillebrandt Ferencné, Jánosvári Zsigmondné, Klimes Vilmosné, Kaffka

benne az előbbi haragból, egy kicsi a jólálló dachból.

Kétszer-háromszor még a négy lónak is meg kellett állni, a mi arra mutatott, hogy erre már régebben eshetik az eső. Hanem hát mégis csak haza értek.

A veranda csuronziv volt, az éjjeli esőt beverte a szél a falakra s most piszkosnak néztek ki. A kerti virágágyakban össze törte a virágokat a szél. A rózsák le voltak törve száraikról s szanaszét heverték a sárban, a levert levelek halmazában a föld porával összekeveredve.

Az eső alább hagyott odakünn, de a szél újra föltámadt s ide-oda dobálta a nyitva felejtett zsalugátékat, megropogtatta az ablakok tábláit, sőt egyet talán úgy becsapott, hogy csörömpölve hullott szét.

A picike asszony összerázkódott a zajra. Utiruhában odaült a pamlagra. Férje egy pillanatra magára hagyta, míg a legszükségesebb intézkedést megteszi. Odatámolygott az ablakhoz, kinézett a letarolt kertbe . . . furcsa érzés támadt szívében e látványra. Nem is tudott mozdulni az ablaktól, mikor egy hirtelen szélroham neki támadt a kert lugasának s egyetlen rohamával letépte a tetejét. . . . Ezt már nem tudta nézni. Visszadült pamlagára,

Károlyné, Kónyi Gusztávné, Kiss Gyuláné, Kaffka Józsefné, Klekner Alajosné, Chinorány Gézné, Kerner Józsefné, özv. László Alajosné, Marhuce Károlyné, Mildner Józsefné, Máté Gyuláné, Mustos Sándorné, Opris Péterné, Orf Gáspárné, Popovits Józsefné, Putzer Antalné, Putzer Lajosné, Rüll Henrikné, özv. Schneweisz Ferencné, Szommer Gyuláné, Stern Károlyné (Szent-Lőrinc), Szwacsek Kázmérné, Szabó Imréné, Sebők Gézné, Szabó Árpádné, Tomanek Adolfné, Todor Aladárné, Tihanyi Sándorné, Topolits Györgyné, Szilvássy Jenőné, Werle Károlyné, Végh Lajosné, Zelesny Károlyné, Zdrahál Ferencné.

Leányok: Bence Böske, Britz nővérek, Benyovszky Böske, Csizmadia Annuska, Cakó Mariska, Chinorányi Iza, Domján Ilona, Dedinszky Olga, Eötvös Ilka, Folz Elvira, Folly Katinka, Graff Marián, Gadó Mariska, Gilice Juliska, Hillebrandt Janka, Illicer Juliska, Izsák Katalin, Kovacsics Ilona, Krausz Ilona, Kroh Mariska, Karner Adél, Lübeck Paula, Mussong Józsa, Nagy Mariska, Neumann Agáta, Obetko Gizella, Opris nővérek, Orf nővérek, Putzer nővérek, Plöderer Annuska, Retzer Karolin, Soostó Margit, Sperl Mili, Schiebinger Irma, Szentgyörgyi Irénke, Szombathelyi Gizella, Schmiedt Terka, Szommer Irma, Szommer Margit, Szabó nővérek, Tomanek nővérek, Verle Annuska, Varga Matild, Végh nővérek, Zelesny nővérek. Az első négyest 70 pár táncolta.

Hirek.

Pécs, 1899. február 8.

Divat-levél.

Rendes dolog, hogy minden kissé feltűnőbb divatos formát addig-addig javítanak, toldják, földják, hosszítják, bővítik, míg nem annyira kiveszik a formájából, hogy a megteremtője ugyancsak alig ismerne rá. Így vagyunk most ezzel az ugynevezett serpentin-fodorral. Az eredeti formában egy rendkívül jól álló toldaléka, disze, kiegészítő része a divatos szoknyának, míg ma már egy tulságosan bő és hosszú, járás közben ide-oda kalimpáló kelme-tömegnél alig egyéb. Az ilyen tulzásnak a mulhatatlan következése, hogy mihelyt valamely fölkapott divatos dolognak ugyszólván a paródiája kezd uton-utfélen hemzsegni, az eredetinek a megteremtője, vagy megteremtői, új dolgon töri a fejét, így van ez most is. A szoknyák különböző toldalékai és diszitései lassan, de biztosan a tunika formáját kezdik föltölteni. Hogy mikor lép föl

reszketett egész testében és elkezdett keservesen sirni.

A férj bámulva vette karjaiba, nem tudta megnyugtatni. Hiába próbált mindent, zokogását nem lehetett csillapítani. Egyideig görcsösen kapaszkodott férjébe, azután kibontakozott karjaiból s rohant ki a verandára. A férj ijedten rohant utána, nem tudta mire vélni a dolgot.

Künn belenézett a viharba s azután még keservesebben zokogva tántorgott vissza:

— Ott van ni! Még délibáb sincsen. A folyondáros veranda csúf sárfészek, a rózsabimbók nem kandikálnak az ablakon, a lugas dirib-darabokból áll . . . a zöld pázsitot viz, csúf sáros viz borítja . . . Istenem! és én hittem neki . . . de hát ki sejtette volna, hogy így nagy hazug . . . De még délibáb sincsen . . . zokogta a picike asszony.

A hosszú, szőke földbirtokos meg ott állt tehetetlenül; nem mert mosolyogni a kicsi asszonyka naivságán.

Zombory Dezső.

elszántan az új forma, hogy még a farsangon-e, avagy csak a tavasszal, azt ma még nem lehet tudni, de hogy jön, az bizonyosnak látszik.

Az eddig a csipőre tulsimán feszülő és csak lent bő szoknyaforma, a kissé, hogy is mondjam csak, lenge alakúknak úgy sem igen kedvezett. Azért is hajlottak a téli ruhák a hosszú lebbenyes derekak felé. A báliruhákon meg egy esarp, egy csokor könnyen fedi a hiányt. Hogy a báliruhákról szólunk, meg kell jegyeznem, hogy szépeink nagyon hajolnak a klasszikus felé, a mit magyarán pucérnak, gombán meztelennek szokás nevezni. A nyak, a váll, a hát, a felsőkar mind, mind leplezetlenül bámultatja magát. A keblet egy kis illúzió, e felett finom virág, rojt vagy széles selyemlevelű kinyílt virág védi csak egy kicsit a kíváncsi szem elől. A vállon a ruhát egy-két sor gyöngy, egy kis lenge tüll, egy-két sor gyémánt tartja. Ugyancsak tökéletes legyen az asszony, a ki meri magát így mutatni, mert a mi felfogásunk szerint kissé szemérmetlen klasszicizmust csak azok engedhetik meg maguknak, a kiknek a szépsége elfelejteti velünk merészségüket. Jaj annak az asszonynak, a ki szigorú önbírálat nélkül, pusztán azért, mert divat, engedi szépsége hijját vagy túlteltét közszemlére tétetni szabója által.

A mit az ideai farsangi divatban legjobban szerettek, az a hajviselet sokfélesége. Ma már nagyon, de nagyon tul vagyunk azon, hogy mindenkinek, akár hosszú, akár rövid a nyak, angol kontyot kelljen a kupájába csavartatni, vagy pedig akár könnyű és bodros, akár nehéz és sima a haja, fűrt signonban kelljen viselnie — mert ez kérélhetlen divat. Ma az egyik közepén választja kétfelé a haját és rendesen puffot fésül kicsi füle fölé, hogy épen csak a gyémántfüggős, rózsaszínű fűlcimpája lássék. A másik is kétféle választja közepén a bodros haját s egy kissé szétfésüli, mintha nagyon szendének szánta volna arcát, de aztán egy merész mozdulattal emeli a szellős bodrosra égetett haját a két halántékról a feje tetejére. A harmadik féloldalt (bal) választja el, a balt rögtön felemeli, a többi haját pedig a homlok fölött széles hullámokban fésüli át, egészen a jobbik szemöldökét érintve vele és csak aztán emeli a véget szintén hátra. A negyedik nem választja el a haját, hanem felfésüli minden oldalról aztán kissé megereszti lazára és tetejébe, de a legbujára hanyagul oda bigyeszt egy kis kontyot. A sokféle hajviselet csak egyben egyez, hogy hátul a nyakból mindenki felfésüli a haját, akár magas, akár kivágott ruha van rajta.

Ékszer sokat, nagyon sokat, még a soknál is többet enged meg a divat.

Ida.

Napirend 1899. február hó 9-én.

Naptár: csütörtök, február 9. — Róm.kath.: Apollónia. Prot.: Apollonia. — Görög-kel. (jan. 28.) Efrém. — Zsidó: Schebat 29. — Nap két 7 óra 19 perckor; nyugszik 5 óra 13 perckor. — Hold két 6 óra 40 perckor reggel; nyugszik 4 óra 40 perckor délután.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: jelentékeny csapadék nélkül fagy várható.

Polgári bál a Vigadóban. Rendezi Herzenberger József.

Közigazgatási bizottsági ülés a városházán d. e. 10 órakor.

Színház: Bognár János jutalomjátékául »Londoni koldusok«, dráma.

— (Budapest-mohács-szarajevoi vasut.) Budapest - mohács - sarajevoi vasut Báltaszék-Monostor közti vonalának február 14 - 17. közötti napokban lesz a közigazgatási bejárása. Ez a vonalrész, mint Bpestről megbízható forrásból értesülünk, már a jövő évben ki lesz építve. Mohácson nagyobb indóház építése van tervbe véve, mely a városközforgalmi s közigazgatási érdekeinek nagy lendületet lesz

bívatva adni. A vasutnak Mohács-Monostor közti iránya végleg még nincs megállapítva. Két irány van tervbe véve. Az egyik Sáros község érintésével, a másik a főhercegi uradalmi birtokon keresztül Baán község felé. Az irány végleges megállapítása a közigazgatási bejárás tárgyalás eredményétől függ, melyre a Pécs-községi vasut engedélyese is kapott meghívást. Ha ez utóbbi megvalósítása akadályokba nem ütközik, akkor Mohács-Monostor közti vonalat Sároson keresztül fogják vezetni, mert az egyenesebb, s mert ez által elkerülhetik a főhercegi birtoknak két vasut által való hasítását; ellenesetben valószínűleg Baán felé állapítják meg az irányt, mert fontos közlekedési és közgazdasági motívumok forognak fenn emellett, hogy Baán község számításán kívül ne hagyassék. A vármegye és az érdekelt községek képviselőinek dolga, hogy a kormány és a vállalkozók figyelmét a vidék érdekeire felhívják s jogos érvényesülésükről gondoskodjanak. A bejárás komisszióhoz Jagics József, orsz. képviselő is csatlakozik.

— **(Pályázat.)** A szegzárdi kir. törvényszéknél egy irnoki állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a kir. törvényszék elnökségéhez.

— **(Adomány a pécsi ipar-rajziskolának.)** Holly Mihály asztalos-mester csak a közelmúltban ajándékozott a szegényebb iparostanulók részére 20 drb. új rajztablát. Az inasiskola iránti érdeklődését újabb adozatkészségével is igazolja. — Ugyanis a múlt napokban az összes épület- és butor-asztaloság rajzmintakönyveit 144 rajzmintával, 39 frt értékben, mely diszes műnek Kochman János a szerzője, a pécs-belvárosi ipariskolának adományozta. Holly polgártársunk szép tette dicséretre és utánzásra méltó.

— **(A németbólyi kath. ifjusági egyesület)** vasárnap este kitűnően sikerült műkedvelői estélyt rendezett saját helyiségeiben. Az érdekes műsornak kiemelkedő számai a »Friede nährt, Unfriede verzehrt«, »Wir können heurathen« című német szindarabok előadása, melyben Kresz János, Demhard Ferenc és Kresz Ignác arattak zajos tetszést. A »szalonával fogják az egeret« című vígjáték, valamint a két magyar dal (káka tövén költ a ruca . . . és pántlikás kalapom . . .) előadása fényesen bizonyítja Német-Bóly község örvendetes magyarosodását. A dalárda énekszámait harmoniumon Plank Kamill plébános kísérte, őt illeti különben a fényesen sikerült est rendezésének érdeme is. A műsor végeztével a dalárda elénekelt Kutschera Alajosnak »Weist du Mutter was ich treumte« című dalát. Az estély tiszta jövedelme negyven frt.

— **(Feltört présház.)** Dautsits László, hógyszí lakosnak a szőlőben levő présházát a napokban ismeretlen tettesek feltörték. Elvittek onnan különféle élelmiszert és pár üveg bort. A káros az esetet csak most vette észre s feljelentésére megindult a hivatalos nyomozás az ismeretlen betörők után.

— **(Legényegyleti estély.)** Vasárnap, e hó 5-én tartotta a paksi kath. legényegylet az idei farsangban az első táncos egybekötött műkedvelői előadását. — Szinre került a *Cigány* kitűnő színmű. Mindenesetre bátor vállalkozásra mutatott e nehéz szindarabnak műkedvelők általi előadása, de ha

meg is látszott az előadáson, hogy nem hivatalos színészek a játékosok, még sem lehet dicséret nélkül hagyni azon jóakaratot, melylyel a szereplők iparkodtak minél élvezetesebb estét szerezni a nagy számban összegyűlt közönségnek. A szereplők közül különösen *Szikora Mariska*, *Kemperle Mariska*, *Huff Antal*, *Kemperle András* és *Szikora Béla* tűntek ki, a többi szereplők is iparkodtak minél összhangzatosabbá tenni az előadást, szóval: a minden felvonás után felhangzott viharos taps bizonyította a legjobban, hogy az iparosokból álló műkedvelők várakozáson felül oldották meg a magukra vállalt nehéz feladatot. A paksiak érdeklődését a kath. legényegylet iránt legjobban illusztrálja az a tény, hogy a nagyterem zsufolásig megtelt közönséggel; oly nagy volt ott a szebbnél-szebb hölgyek száma, hogy mivel a pénztárnál nem lehetett megkapni a hölgyek névsorát, valósággal lehetetlen volt később tudósítónknak azt összeállítani. Az előadás után tánc következett, mely a hajnali órákba is benyúlt. Az első négyest 60 pár táncolta.

— **(Báli beszámoló.)** A február hó 1-én a Scholz-féle sörcsarnokban a pécsi állami, megyei, városi és közzintézeti hivatal-szolgák által az alakítandó jétékonycélu »Önművelődési kör« alapja javára megtartott bál összes bevétele 532 korona 32 fillér. Kiadás 175 korona 24 fillér. Tiszta jövedelem 357 korona 08 fillér. — Fölülfizetők: báró Fejérváry Imre főispán 10 korona, ifj. Brázay Kálmán földbirtokos 10 korona, Zsolnay Vilmos gyáros 10 korona, Szautter Gusztáv 8 korona, Wiesner Rajmár, Légszesz-gyár igazgatósága 6—6 korona, Páris Oszkár 5 kor., Rásky Mihály kir. jbiró, Kaffka József posta és t.-főnök, Lechner Antal pécsi takarékpénztári igazgató, Erreth János ügyvéd-kamarai elnök, Ullmann Károly 4—4 koronát, Jánosi Engel József 3 kor., Ganter Ferenc 2 kor. 60 fill., Opris Péter posta és t.-igazgató, Trixler Károly alispán, Molnár Kázmér szolgabíró (Mohács), N. N., Reinfeld Imre, Sz. L., Klökner Alajos, Pécsits Istvánné, Jakab Imre 2—2 kor., Dr. Zánkay Aladár, N. N., N. N., Jovosits Mihály, Winter Károly, Dollinger András, Jusztus N., Denck Kornél, Dr. Kelemen Mózes, Tauszig Zsigmond, Kempfner Lipót, Dr. Parragh Antal, Hoffmann Sándor, Halusz László, B. K., H. S., Eilenszfeld Alajos, N. N., Milasin Imre, Fenrich Lajos, Kozáry József, Dr. Pick Alajos, Dr. Miltényi Miklós, Dr. Bodó Aladár, Szabényi Simon, Vasdinyei N., Mérey Tivadar, N. N., Lengyel Jánosné, Post György, Szüle János, Nemes Ferencné, Torma Józsefné, Herczeg Mihály, N. N., Balatonyi Györgyné, Mosonyi Géza, Mittag András, Alaga Lajos 1—1 koronát, Léner László 72 fillért, Németh Istvánné, Bonc Ferenc 60—60 fillért, Dombay István 20 fillér. A fölülfizetőknek ez uton is köszönetet mond a rendezőség.

— **(Tüzes hamu a padláson.)** Rád községben a napokban kigyuladt *Kaszás* András háza és a teteje porig égett. Mint a tűzrendőri vizsgálat megállapította, a tüzet a káros feleségének gondatlansága okozta. Ugyanis *Kaszás* Andrásné a tűzhely hamuját felvitte a padlására, hogy a nagymosáshoz való lugba majd később belevegyítse. A hamut nem locsolta meg s így abban egy parázs maradt,

mely a tetőt meggyújtotta s ettől támadt a tűz, pár száz forint kárt okozván így az aszszony gondatlansága.

— **(Pincér-táncestély.)** A pécsi pincéreknek néhány vállalkozó szellemű tagja kitűnően sikerült pincértáncestélyt rendezett tegnap este a Hétfejedelem disztermében. A zártkörű táncestély tiszta jövedelmének egy része az országos pincérnyugdíj egyesület, a másik része pedig a pécsi szegényházalap javára esik s a táncestély sikerét tekintve, bizonyára szép összeg jut mindkét jótékony célra. A Hétfejedelem diszterme már jóval kilenc óra előtt megtelt mulatni vágyó ifjúsággal, mely kilenc óra után Korodi Károly népszerű zenekarának hangjai mellett táncra perdült s reggelig járta fáradhatatlanul a táncot, mi különben főleg a figyelmes rendezőség érdeme, mely körültekintő gondossággal a maga köréből szállította a táncképes fiatal emberek zömét. Az első négyest ötven pár táncolta.

— **(Elfogott csaló.)** Annak idején megirtuk, *Tóth* József, besencei és *Kapinya* József, vaiszlói lakosokat miként csapta be *Bödö* János, volt csendőr és egy cinkostársa, jó pénzért dupla hamis pénzt ígervén nekik. Mikor a család kiderült, *Bödö* cinkostársa kézrekerült de ő maga megugrott. Azonban nem sokáig volt biztonságban a nyomozás előtt, mert rejtekhelyét Mohácson kikutatták és el is fogták. Most ő is cinkostársa mellé kerül a börtönbe.

— **(Csőd.)** A pécsi kir. törvényszék *Kohn* Henrik, mohácsi bejegyzett kereskedő ellen a csődöt elrendelte. Csődbiztos *Jobst* Béla dr., kir. törvényszéki albiró; tömeggondnok dr. *Kaufmann* József, helyettese *Günsberger* Samu dr. ügyvéd. Bejelentési határidő március 4; felszámolási határnap márc. 14.

— **(Magyarország a párisi világkiállításon.)** Az 1900. évi párisi nemzetközi kiállítás magyar osztálya iránt kielégítő érdeklődés mutatkozik iparosainknál és mezőgazdáinknál, a bejelentések kellő számban érkeznek be és már kevés terület áll rendelkezésre. A m. kir. kormánybiztosság közlése, hogy a terület beosztása és az installationalis munkálatok érdekében a bejelentési ivateknek f. évi február hó végeig való beküldése kívánatos és a bejelentések elfogadása ezen időn túl nehézségbe fog ütközni; figyelmébe ajánljuk ezen körülményt azoknak, akik részt venni szándékoznak, de részvétüket még nem jelentették volna be. Bejelentési ivatek a kormánybiztosságnál vagy a kereskedelmi és iparkamaránál rendelkezésre állanak.

— **(Megtámadott erdőőr.)** *Apponyi* Géza gróf hógyszí erdejében *Puskás* Pál erdőőr három varsádi embert fogott rajta, a mint fát akartak lopni. Zálogadásra szólította fel őket, de azok e helyett rátámadtak s megakarták verni. Az őr kénytelen volt fegyverét használni és egy lövést tett a támadókra, de minden célzás nélkül. Nem is találta el egyiket sem, erre a támadók elfutottak. Most a vizsgálatot folytatják a bíróságnál feljelentett fatolvajok ellen.

— **(Makacs öngyilkosjelölt.)** Ma délután a budaikülvárosi temetőben egy embert vett észre az ügyeletes rendőr, a ki egy revolvert tartott a kezében s a ravaszt felhúzza, halántékának irányozta. A rendőr még elég jókor hozzá ugrott, kiragadta kezéből a

revolvert s őt magát bekísérte a városházára. Az öngyilkosjelöltet *Hirzenkoff* Lajosnak hívják, a kerületi betegsegélyző pénztár szolgája. Úgy látszik, mániája az öngyilkosság, mert már egyszer régebben is agyon akarta magát löni, de akkor is elvették tőle a revolvert. Az éjjel valami lakodalomban mulatott s mámoros fejjel akarta ma magát agyonlöni, Kihallgatása után haza vezették, hol felesége és családja majd vigyáznak reá, hogy kialudja fejéből a mámort, a mi öngyilkossá tette volna, ha a véletlen ezt meg nem akadályozza.

— (**Esküvők.**) *Harlikovits* Mátyás, kalocsai érseki uradalmi számtartó tegnap tartotta egybekelését a pécsi állami anyakönyvvezető előtt özv. *Kiss* Jenőné szül. *Ditrich* Viktóriával. A házasságkötésnél tanuk voltak *Apáthy* József, temesvári kir. törvényszéki bíró és *Heindl* Aladár bajai gyógyszerész. — Ma délután keltek egybe az anyakönyvvezető előtt *Jankovich* Gyula törvényszéki írnok és *Krug* Emilia, *Krug* Samu m. kir. honvédör-mester leánya. Tanuk voltak az egybekelésnél *Gebauer* György magánzó és *Kalfits* Antal építész.

— (**Térj ki paraszt.**) A régi jó világban a nemes ember kocsisa így rivallt rá a szembe jövő jobbágyra, ha az kocsi-jával ideje korán ki nem tért, nem akarván csupa jobbágyi hódolatból az utszéli árokba dőlni kocsi-jával együtt. Ma már nincs olyan jóvilág; ma a paraszt is ur; a mit mutat ez az esetet is. Ugyanis *Szeidl* Ádám, himesházai postakocsis találkozott az uton *Hegedüs*

Ádám, lancsuki lakossal. Hegedüs kocsija elől nem tért ki elég gyorsan a postakocsis, mire az boszuból fejbeverte egy hámfával. A megvert postakocsis feljelentette a büszke parasztot a bíróságnál, a ki ellen most folyik a vizsgálát.

— (**Uj kávéház Villányon.**) Folyó hó 5-én este 7 órakor nyílt meg egy új kávéház *Müller* Jakab gazdag villányi polgár házában »Központi Kávéház« cimen. A kávéház bérlője ifj. *Markavics* János, volt jómódu iparos. A kávéház egész városiasan van berendezve. Világítva gázolaj auer-égő lámpákkal van. Valóban Villány büszke lehet új kávéházára. Ezzel Villány intelligenciájának régi óhaja teljesült; hiszen fel is fogja használni azt a szép és kedvező alkalmat és vasárnaponkint el-ellátogatnak családjukkal jó zene és pontos kiszolgálás mellett az üres órájukat eltölteni. Zenét ez alkalomkor egy siklósi első rangú cigányzenekar szolgáltatott, a melynek fiatal primása kitűnő játékaival az egész közönség tetszését megnyerte.

— (**Ellopott malacok.**) *Szenes* István birjáni lakostól a napokban két darab malacot loptak el ismeretlen tettesek, kiket erélyesen nyomoznak.

— (**Egyházmegyei hírek.**) *Heindl* Vilmos segédlelkész Kövágó-Szóllósról *Harcra*, *Palóc* János *Harcra* Püspök-Szent-Erzsébetre helyeztetek át. A baari blébániára, mely a val-lásalap kegyuraságához tartozik, a kultusz-miniszter *Reiner* Ferenc baari adminisztrátort terjesztette be kánoni beruházás végett.

— (**A szentlőrinci műkedvelők előadása.**) Mult vasárnap színre került *Lukácsi* Sándornak »Kósza Jutka« című szép színműve a szentlőrinci műkedvelők színpadán, a nagyvendéglő disztermében. A terem az előadásra zsufolásig megtelt, sőt a melléktermekben is ugyancsak szorongott a közönség. Az előadást illetőleg, kissé merész dolognak látszott épen a »Kósza Jutka« népszínművet elővenni, mert hisz tudjuk, hogy a 3-ik felvonásban hegycsúcsok, sziklák, csergedező patakok, azokon hidak stb. féle dekorációk között, mellett és felett oldódik meg az egész népszínmű meséje, hogyan képzeljük ezt a szentlőrinci parányi színpadon? és mit tesz a leleményesség? meg volt minden, szikla, hegy, patak, hid stb., minden persze kicsiben és ezért dicséretet érdemelnek a műkedvelők, hogy a diszlet dolgában egy cseppet sem fukarkodnak. Az előadó szereplőkről pedig teljes dicsérettel kell megemlékeznünk. A női szereplők közül többen feltűntek színpadi otthonosságukkal. Így *Simonyiné* a címszerepben sok bensőséggel, *Grünwald Margit* (Erzsi), *Grünwald Ilonka* (Kövesiné) otthonosan játszottak; *Jellasi Ilonka* (Borcsa), *Bánovicsné* (Bogárdiné) és *Schmidt Paula* szintén megnyerő alakok voltak és ügyesen töltötték be szerepeiket. A férfiak közül első helyen kell említenünk a buzgó, fáradhatlan *Simonyit*, ki testtel, lélekkel fáradozott a siker érdekében s ki a szentlőrinci műkedvelőknek a lankadatlan vezetője. Gyurit játszotta a tőle megszokott sikerrel. Kiemelendők még: *Schultz* István

— *Robertsohn* Frank.

— Mondja meg mindenekeelőtt mister *Robertsohn*, mit keresett azon az éjszakán atyám háza előtt?

— Arról akartam meggyőződni, hogy az ön atyjának a háza tényleg a csempészek gyűlhelye-e? — mondá *Frank*, erősen szemügyre véve a leányt.

De annak egy arcizma sem rándult meg.

— Csempészek? ismételte *Maggy* ártatlan arccal — mit ért ön ez alatt.

— Tehát kegyed tényleg nem tudja? Az lehetetlen — kiáltott föl *Frank* s keblében az a gyanu támadt, hogy valami ügyes tettetővel van dolga, ki az ő terveit akarja színeli ártatlanságával kifürkészni, Boszusággal vegyes fájdalom érzés vett rajta erőt. És mégis az az ártatlan arc, az a nyílt tekintet, melylyel *Maggy* reá nézett, mindez hazug lett volna?

Maggy, látva *Frank* hirtelen elkedvetlenedését, más-ként magyarázta azt.

— Ne haragudjék tudatlanságom miatt, én soha sem hagytam el e szigetet s így valószínűleg ostobább vagyok, mint a száraztöldi leányok. Azért kérem, legyen kissé elnéző velem szemben.

— Kegyed sohasem járt iskolába — kérdé *Frank* nyersen.

— Nem. Nagsheadon nincs iskola. Irni és olvasni édes anyám tanított s amit ezenkívül tudok, azt könyvekből olvastam.

— Könyvekből?

— Igen. Egész csomó könyvem van. Azokban a nagy ládákban, mit a hullámok gyakran partra mosnak, sokszor könyveket is találtam. Atyám nem használhatta

XIII.

Frank erős főtájással tért vissza kirándulásáról s korán lepihent. Éjjel azonban nem tudott oly álom nélkül, nyugodtan aludni, mint rendesen szokott. Zavaros, gyötrő álmok képek kintózták, melyek következtében gyakran ijedten ült fel ágyában. Ugy tetszett neki, mintha a dühöngő vihar hangjait, vízbefulók kétségbeesett segélykiáltásait hallaná. Majd *Maggyt* látta maga előtt lángfényben megjelenni, majd meg *Zeke* *Konkssal* folytatott heves küzdelmet, míg végre a hajnal hasadtával nyugodtabb lett s jótékony, egészséges álom nehezedett pilláira, melyet azonban nem sokáig élvezhetett, mert nem akarván a *Maggyval* való találkat elmulasztani, már a kora reggeli órákban elhagyta ágyát és az öltözködéshez fogott.

— Az égető déli napban való hajókázástól, úgy látszik, mérsékeltebb napszurást kaptam — gondolta magában. Az a pokoli hőség valami vastagfejű négernek, vagy nagsheadi hajósnak való. No, jövőben óvatosabb leszek.

Sietett öltözködni azon reményben, hogy a hűs reggeli levegőn nyomasztó főtájása elmúlik.

Alig egy negyed órával később, már a szirtek között járt s gyors léptekkel azon hely felé közeledett, ahol

(Janó) és Kimmel Frigyes (Marci) igen ügyes játékkal; valamint Horváth Vince (Kondor), Grünwald Ferenc (Guri Gábor), Haág Imre (Figura), Layer József (Kincses Pista), Schmidt Károly (Pintes) is figyelmesen és dicséretreméltólag töltötték be szerepüket. A dalok szépek voltak és jól sikerültek. Természetesen, hogy a siker oroszlánrésze Bogyó Alajosé, a ki a 6 órai vonattal el-elzónázott Szent-Lőrincre, hogy vezesse a szerepek tanulásában a szorgalmas műkedvelőket. Az új vendéglős (Layer) is kitett magáért. Pontos és gyors kiszolgálás, előzékeny modor és elfogadható árakkal kötelezte magához a nagyszámu közönséget. Szóval az estét minden tekintetben sikerültnek mondhatjuk. Nem kételkedünk benne, hogy bőjtben a magasabb osztályból szervezett műkedvelő csoport által előadandó pompás vigjáték: »Nézd meg az anyját, vedd el a lányát« nemcsak a Szent-Lőrinc és vidéke közönségét, de talán még a pécsieket is be fogja hódítani az előadásra Szent-Lőrincen.

— **(Álkulessos tolvajok.)** Takács József, tengődi lakosnak éléskamráját álkulessal felnyitottak és minden elemelhető elvittek. A káros feljelentésére megindult nyomozás során négy egyént is letartóztattak a lopás elkövetésének gyanúja miatt, kik ellen most folyik a vizsgálat.

— **(Kézrekerült betörő.)** Petrovics József pécsváradi születésű kóborcigány többrendbeli betöréses lopás elkövetése után megugrott a nyomozás elől. A bíróság kiadta ellene a körözést, a minek most meg is lett

az eredménye, mert Petrovics bujdosása közben haza ment Pécsváradra, vagy azért, mert ott érezte magát biztonságban, vagy mert nem is tudta, hogy ott született s születési helyén is keresni fogják. És ez volt a veszte. Elfogták és bekisérték a pécsi kir. ügyészséghez, hol most lakat alatt ül.

— **(Apa és fiu.)** Tiger János, szakályi lakos méheséből a napokban elloptak egy kas méhet. A nyomozás során kiderült, hogy a lopást Márton Mihály és fia János követték el. Az apa és fiu azonban ezenkívül még egy sereg lopást követtek el. Így a gyula-jovancái községi szövetkezet kereskedéséből ruhaneműeket loptak, Halblender Pál csibráki lakos préházából pedig három kas méhet loptak el. A további vizsgálatot a bíróság vezeteli ellenük.

— **(Ezüst óra veszendőben.)** Nehány hét előtt történt, hogy Kuner István László-pusztai lakostól, az ő távollétében valaki ezüst óráját a szobából kilopta. Nyomozták a tettest mindenfelé, azonban eddig nem sikerült annak nyomára jutni. Kuner István már minden reményt feladott, hogy ezüst óráját viszontláthatja, midőn folyó hó 5-én véletlenül megtalálta az órát, a tolvajjal együtt. Ugy történt a dolog, hogy Kuner István a napokban Romonyán járt s délben megpihenvén a falu korcsmajában, egy ember ült melléje, ki egy duplafedelű ezüst órát kínált megvételre. Képzeltető Kuner meglepetése, midőn a megvételre kínált órában a tulajdonára ismert. Felfedezéséről azonban nem szólt

senkinek s alkudozásba bocsátkozott az emberrel, titkon azonban megsugta a korcsmárosnak a dolgot, ki a község házára küldött s rövid idő múlva lefűlelték az óra tolvajt. Az elcsipett tolvaj Vajas János romonyai lakos, ki már több esetben volt lopás miatt büntetve. A tolvajt átadták a bíróságnak, Kuner István pedig boldogan távozott haza, keblére szoritva a veszendőbe indult ezüst órát.

— **(Eleresztett bor.)** Kati József, belvárdi lakoson furcsa módon álltak boszút eddig még ismeretlen tettesek. Ugyanis egyik közelmúlt éjjel behatoltak a pincéjébe és ott megnyitván a hordókat, vagy háromszáz liter bort kieresztettek az utra. Még a verebek is borban fürödtek másnap reggel a pince előtt, a mit azonban a káros szomorú szívvel konstataált s feljelentette az esetet. Eddig azonban még azt nem konstataálhatták, hogy kik voltak a furcsa boszút álló ismeretlen tettesek.

— **(Merénylő familia.)** Kovalcsik Lajos villányi uradalmi intéző künt a szőlőben ellenőrizte Hartmann József vincellér munkáját. Az ellenőrzés közben valami hibára figyelmeztette a vincellért, ki feleségével és fiával együtt dolgozott. A figyelmeztetésre egyszerre csak feldühösösött a vincellér, felesége kontrázott, fia meg szekundált neki s így az egész familia rárontott az uradalmi intézőre és azt meg akarták verni. Az ember a kezében levő vizes kánát fejéhez is röpitette, szerencsére azonban a bádog jószág csak könnyen sebezte meg azt. Az intézőnek emberek jöttek segítségére ekkor s kiszabadított-

megérkezése utáni reggelen Maggyt távcsövén át szemlélte. Menet közben folyton azon tépelődött, hogy beválthatja-e Maggynek tett ígérését s válaszolhat-e annak minden feltett kérdésére anélkül, hogy ezáltal szolgálati vétséget kövessen el. De viszont be kellett látnia, hogy mint becsületes embernek, ígérését be kell váltania s hogy abból most már mit sem lehet lealkudni, különben pedig Maggynek hálával is tartozik, mert csak ő tőle függött, hogy tervét elárulja s minden további kilátását eredményre, meghiusítsa.

Ez a kétféle érzés, melyben a kötelességtudó hivatalnok és a becsületes ember ellentétbe jutottak egymással, annyira elkeserítette a hadnagyot, hogy szinte megátkozta azt a pillanatot, melyben a Johnnál való esti látogatás eszméje megfogamzott agyában, mert attól is tartott, hogy a leánya esetleg minden tervének és a csempészek ellen teendő további lépéseinek elárulását fogja tőle követelni, hogy aztán idejekorán óvhassa társait.

De alig idézte maga elé Maggy szende és ártatlan arcát, már igyekezett is a gyanúsítás gondolatától menekülni. Lehetségtelennek tartotta, hogy Maggy — ki eddig oly bizalmas és közlékeny volt vele szemben — büntársa legyen a csempészeknek s később volt szívére hallgatni, mely védelmébe vette a leánykát, mint gyanakvó agyának adni igazat.

Végre is minden aggályát kiverte a fejéből, hiszen tudta, hogy már a legközelebbi félóra teljes bizonyosságot hoz számára. Ha Maggy ártatlansága tényleg csak tettes volt, akkor tudta Frank, mit fog tenni s bizonyos volt benne, hogy megtalálja a helyes megoldást.

Meggyorsította lépteit s sietve haladt tovább a szir-

tek között, időközönként hátratekintve, hogy nem látja-e Maggyt közeledni.

Már azt hitte, hogy a fiatal leány el sem jön talán a találkára, midőn a várva-várt hirtelen felbukkant két szirtfal között.

A leányka arca halvány volt s meglátszott rajta, hogy az éjt álmatlanul töltötte. Halvány arcát azonban gyöngye pir öntötte el, midőn üdvözlésül kezét nyújtotta Franknak.

— Jöjjön — mondta azután s még beljebb indult a szirtken nőtt, ritka lombu erdőbe.

Frank lépten-nyomon követte a leánykát, ki folyton beljebb ment az erdőbe, míg végre egy fenyőfákkal körülvett tisztáson megállva, leült egy kidőlt fatörzsre.

— Ez az én nyaralóm — mosolygott Maggy. Itt mindennap megtalálhat s kivülem senki sem ismeri ezt a helyet.

— Eljöttem beváltani ígérteimet — mondá Frank — feltéve, hogy Kegyed másra nem határozta magát és engem esetleg fel nem ment e kötelezettség alól.

Maggy arca vérvörös lett, miközben mosolyogva mondá:

— Azt nem tehetem, hogy önt felmentsem, mert oly sok történik itt, mi előttem érthetetlen s mi nekem sok fájdalmat okoz. Tisztán akarok látni.

— Tehát kérdezzen Maggy.

A fiatal leány rövid ideig gondolkodott, hogy a reá nézve oly sok fontos dolog közül melyiket is kérdezze, azután félénken így szólt:

— Mondja meg kérem, mister . . . valóban még a nevét sem tudom.

ták a merénylő familia körmei közül, kik ellen megtette a feljelentést a bíróságnál, hogy elvegyék a merényletért méltó büntetésüket.

— **(Somogyvármegye törvényhatósági bizottsága)** tegnapelőtt rendkívül népes közgyűlést tartott Tallián Gyula főispán elnöklete alatt. Az alispáni évnegyedes jelentést helyeslőleg vették tudomásul, mert az alispán határozottan kijelentette szóval is, hogy ujoncozás addig nem lesz a vármegyében, míg a törvényhozás nem intézkedik. Csongrád, Moson, Temes, Heves vármegyék átiratait, az az obsrukció megszüntetése tárgyában együtt tárgyalták és elfogadták az állandó választmánynak általunk már közölt azt a javaslatot, hogy emez átiratokat — a vármegye közönségének is közóhajt képező béke létesítésére való tekintettel — ezuttal tárgyalni nem kívánják. Elhatározták, hogy a félmilliót megközelítő árwapénzekből 4 és fél százalékra a marcali takarékpénztárnak állandó betétkép százezer forintot adnak. E tárgynál Széchényi Imre gróf szép szavakban fejtette ki a vármegye területén már működő hitelszövetkezetek életképességét. Indítványozza, hogy az árwapénzekből a szövetkezetek is kapjanak, — Makfalvay és Szalay Károly orsz. képviselők partolják az indítványt, mely elfogadtatott akként, hogy az ügy tanulmányozására és jelentéstételre alispán elnöklete alatt bizottság küldetett ki.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Művészet, irodalom.

○ **Kertészleány.** Telt ház nézte végig tegnap este ezt a cselekmény nélküli, de kedves zenéjű operettet, mely L. Komáromi Mariska második vendégfellépte alkalmából került színre. A vendégművésznő szereplésének ez alkalommal is csak nagy elismeréssel adózhatunk, remek éneke és bájos játékaért melylyel színházi közönségünknek tegnap ismét egy feledhetetlenül kellemes és élvezetes estét szerzett. L. Komáromi Mariskának színpadraléptekor gyönyörű szép virágkosarat nyújtottak fel tisztelői a színpadra s a bájos vendégművésznőt szünni nem akaró tapsvihar fogadta, mely L. Komáromi Mariska minden énekszámát után megújult.

A mi színészeink pedig tegnap sokkal élvezhetőbb előadást nyújtottak, mint a Gésákban.

Igen kellemesen hatott a közönségre, hogy betegeskedése után (mely szerencsére csak rövid ideig tartott) kedvencét, Lipcsey Józst ismét színpadon láthatta. Lipcsey Józsa, Jozefa szerepét játszotta s szintén szép számú tapsot aratott. Perényi Molaresz szerepében csinos éneke s szokatlanul élénk játékaival aratott tetszést. Hunyady József mint már napok óta, tegnap is rekedt volt, de azért elég jól énekelte végig a herceg nem könnyű szerepét s így a mi derék baritonistánk ez alkalommal, főleg igyekezeteért érdemel dicséretet. Andorffy (a király) és Bérci Gyula (Don Moszkitosz) nagy derűtséget keltettek, különösen az utóbbi, kinek kasirozott lovát alaposan megkacagta a közönség. A többi szereplők is eléggé jók voltak, csupán a férfikar őzient hatat a partitúrának. (K—r.)

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február hó 8-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Ház mai ülésének végén *Madarász* József elnök nyolc napi farsangi szünetet ajánlott.

Sima Ferenc ellenezte az elnapolást, de felszólalását hidegen hallgatta az egész Ház. Ideges közbeszólások estek jobbról, mikor a béketárgyalásokról és a szabadelvű párt tegnapi értekezletéről szólt s azután általános társalgásba veszték szavai.

Az elnöki indítvány mellett az egész Ház felállott, kivéve három embert: *Sima* Ferencet, *Buzáth* Ferencet és *Farkas* Józsefet.

Nagyobb érdeklődéssel hallgatták már *Sima* Ferencnek az interpellációját, mely a nemrég megszűnt „Országos Hírlap“-ra vonatkozik.

Igaz-e — kérdezte *Sima* — hogy most mikor már tudvalevő volt a lap megszűnése, 32 ezer forint szubvenciót fizettek ki neki a rendelkezési alapból?

Bánffy Dezső miniszterelnök erre mérgesen közbeszólt:

— Se most, se előbb nem kapott semmit!

A jobb oldal nevetett, *Sima* pedig felolvasta interpellációját.

Az ülés legvégén egészen váratlanul *Madarász* apó mondott hazafias orációt, *felhíván képviselőtársait*, hogy mire újra összegyűlnek, őseink példáján lelkesülve az alkotmányosságunk és a koronás fejedelem iránti tiszteletnek megfelelő állapotot teremtsenek, mely ezredévig tartson.

— Isten minket úgy segítse! dörgi az öreg ur és az egész Ház tapsolva kiáltott:

— Éljen az elnök! Éljen!

TÁVIRATOK.

— **Készül a béke.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hir szerint *Szell* Kálmán pénteken vagy szombaton audienciára megy a királyhoz és már a végleges megállapodásról tesz jelentést. Ezután fog *Szell* Kálmán még egyszer *Bánffy* Dezsővel és *Fejérváry* Gézával felmenni s ekkor viszi *Bánffy* a kormány lemondását Bécsbe.

Ma a béke tárgyában nem volt ellenzéki értekezlet, mert *Horánszky* Nándor és *Szilágyi* Dezső betegek, *Apponyi* Albert gróf pedig elutazott.

— **A bolgár fejedelemasszony temetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szófiában ma nagy pompával történt meg *Koburg* Ferdinánd bolgár fejedelem elhunyt neje, *Mária* Lujza hercegasszonynak temetése. *Koporsója* után haladt közvetlen a fejedelem, mellette a bolgár hadügyminiszterrel s az ezredék parancsnokai vitték a koporsót a gyászkozsira.

Bécsben a bolgár fejedelemasszony temetése alkalmából ma délelőtt gyászistentisztelet volt az orosz nagykövetség kápolnájában és a ferencrendiek templomában. A ferencrendiek templomában ravatal volt felállítva, melyet a fejedelmi korona díszített. Itt *Lichtenstein* herceg főudvarmester, *Thun* Leo gróf miniszterelnök, számos udvari méltóság és a diplomáciai testületnek sok tagja volt jelen.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. febr. 8.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: — —; későbbi szállítás: 9.73. — *Tengeri*, májusra: 4.80. — *Rozs*, márciusra: 9.53. — *Zab*, őszre: 5.86. —

Az értéktőzsdén az áruk a következők: *Osztrák* hitelrészvény: 362.10 — *Magyar* hitelrészvény: 398.00 — *Államvasut*: 364.50. —

Szerkesztői üzenetek.

„**Tanulj remélni.**“ (G. B.) A verseske jó. De szerelnők ismerni a szerzőjét. Kérünk közelebbi címet s akkor közöljük.

Sz. M. (Poste restante; Budapest) Alkalommal. Tán egyiket-másikat, egy kis simitással közreadjuk. Hanem addig türelmet kérünk.

Ifj. K. J. Önnek is ezt üzenhetjük, **Szomorú állapotok.** Hogy a nagyarsányi szabadelvűkór rendőrt választott elnöknek, az — úgy látszik — a szabadelvűséggel nem jön összeütközésbe, hát spongyát rá! Különbben is levelükről lemaradt az aláírás. Az öt krajcár a szegényeké.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTEK GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JOZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

Kiadó lakás.

A Mária-utca 1-ső szám alatti

emeleti lakás,

mely 5 utcai szoba, konyha, cseléd-szoba, éléskamara, souterain és padlásból áll.

május 1-től kiadó.

Vizvezetek az emeletben. — Évi bér 600 frt.

Fürészelt

keményfa hulladék

egész kocsival 4 frt 40 kr.,
fél kocsival 2 frt 20 kr-ért
házhoz szállítva,

valamint legjobb minőségű

száraz tűzifa

jutányos áron kapható

Marton Miksa

fakereskedőnél

Pécsett, Szigeti-országút 33. sz.

Telefon szám 88.

Ugyanott szép, 2 m. hosszú

hasított tölgyfa karónak

1000 drb 25 frt, bérmentve a vasut-hoz szállítva.

1000 drb 1.75 m. hosszú pedig 20 frt.

Tölgyfa duczok jutányos árban.

Meghívó.

A pécsi vendéglősök szódavizgyár-szövetkezte 1899. február 23-án d. u. 3 órakor a Vigadó épületében

rendes évi közgyűlést

tart, melyre a t. tagok ezennel meghivatnak.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság jelentése.
 2. Zárszámadások előterjesztése a felügyelő bizottság jelentése kíséretében.
 3. A mérleg megállapítása és a fölmentvény iránti intézkedés az igazgatóság és felügyelő bizottságra nézve.
 4. A nyereség hovaforditása iránti határozat hozatal.
 5. Felügyelő bizottság megválasztása.
 6. Bejelentett indítványok tárgyalása.
- Pécs, 1899. február hó 1-én.

Dr. Flóris Endre,
ügyész.

Dollinger András,
elnök.

A pécsi papnevelő intézeti uradalom kormányzósága pályázatot hirdet a Kőkényi gazdaságban megüresedett

intézői állásra.

Ezen gazdatiszti állás jövedelme:

- A) Készpénzben: a) 400 frt, b) 200 frt marhatartás váltság.
B) Természetben: a) 1400 kgram. őszi buza, b) 300 kgr. rozs, c) 500 kgr. árpa, d) 700 kgr. csöves kukorica, e) 700 ltr. tehér bor, f) 40 köbméter tüzelőfa, g) naponta nyolc liter tej, ami pénzértékben is kiszolgáltatható, h) négy magyarhold kukoricaföld, az uradalom által megmunkálva, i) kényelmes, tágas lakás nagy házi kerttel és baromfi udvarral.

Akik ezen állást elnyerni óhajtják, azok a gazdasági tanfolyam elvégzését tanúsító oklevéllel és eddigi alkalmazásukról szóló bizonyítványokkal fölszerelt folyamodványukat **f. 1899. évi febr. hó 28-ig a Pécsi székesegyházi Káptalanra címezve, a Papnevelő intézeti kormányzóságnál személyesen nyújtásuk be.** A szőlőművelés és felújításban gyakorlati jártassággal bíró folyamodók az állás betöltésénél előnyben részesülnek. — Az állás f. évi április hó 1-jén lesz elfoglalandó.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

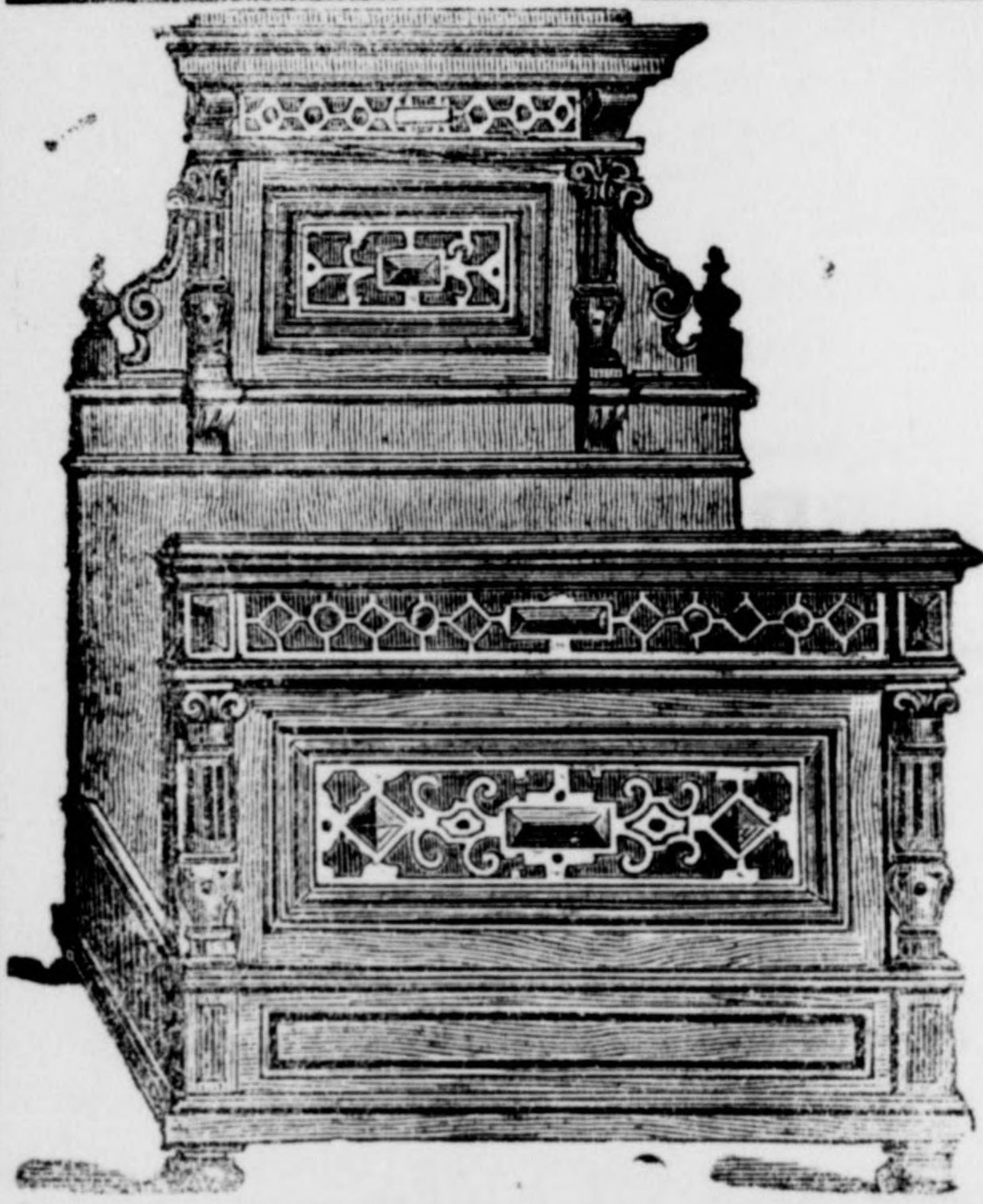
(tetemesen nagyobbítva)

Pécsett, Ferenciek-utca 11. szám.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, dísz- és ebédlő szobák**, mindennemű **fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek** szabott gyári áruk mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **butorvásárlások** nálam is oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)

HOFF maláta-készítményei gyengék és betegeknek.**Hoff János****maláta egészségi itala.**

Általános elgyengülésnél, az **alhasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomorbántalmaknál, nemkülönben a lábadozóknak** legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere.

Egy palack ára 75 kr. — Öt palack bérmentve 3.75 kr.

Tíz éve, vagy már régebbi idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb maláta készítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészséget.

Bögré, Bécs, Hofmühlgasse.

Hoff János**sűrített maláta kivonata.**

Tüdőbajoknál, gégehurutnál, ugymint idült köhögésnél; főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmaztatik. Ize nagyon kellemes.

Egy üveg ára 1 frt. — Öt üveg bérmentve 5 frt.

Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Küldjön tehát ismét 5 üveg maláta kivonatot, 1 font maláta csokoládét és 1/2 zacskó maláta kivonat mellcukorkát.

Fischer G. őrnagy N.-Várad.

Hoff János**maláta egészségi csokoládéja.**

Gyengeségnél, vérszegénységénél, idegességnél, álmatlanságnál, étvágytalanságnál kitűnően bevált. Rendkívül jó ízű és tápláló. Gyenge gyermekek igen jó eredménnyel használják.

Egy csomag ára 1 frt.

Maláta csokoládéja a legkitűnőbb amit ismerek. Ezen kellemes italt idült gyomor — illetve emésztési zavaroknál, sápkórú és általános gyengeségnél mindenkor jó eredménnyel alkalmazom.

Dr. Nicoletti orvos, Triebel.

Hoff János**maláta kivonat mellcukorkái.**

Köhögésnél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, főleg tüdőhurutnál utólrhetlen hatású. A valódi maláta mellcukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerinti mennyiségben lehet használni.

Egy doboz ára 10 kr., egy zacskó 30 kr.

Csodálatos volt maláta kivonat mellcukorkáinak hatása makacs köhögésem ellen.

Zedlitz-Neukirch lovag, Waldenburg.

Cukorkái feleségem köhögésén és asthmikus bántalmain kitűnően segítettek.

Buseh plébános, Weischütz.

RAKTÁR PÉCSETT. Zsiga László, Sipőcz István, Erreth János, Kádís E., Irgalmasrend gyógyszerárakban; Geltsch és Graef drogua kereskedésében; Eizer János, Reeh Vilmos, Berecz Károly, Molnár János, Markusz Simon, Spitzer Sámor fia csemege és üszerkereskedésében. — **Magyarországi kizárólagos főraktár: TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerára Budapest, Király-u. 12. — **Közlemények árjegyzékkel ingyen és bérmentve.**